

DYSPLASIO

ANNA JOŽOVÁ

Galerie Kuzebauch

15/05/2024 – 21/06/2024

Výstava Anny Jožové s názvem Dysplasio bude probíhat v břevnovské Galerii Kuzebauch v květnu a červnu 2024. Vernisáž výstavy proběhne v úterý 14. května od 18 hodin a výstava potrvá do 21. června 2024.

Tím prvním, co by měl návštěvník galerie vědět při setkání s díly Anny Jožové, je to, že její tvorba je vždy silně spjata s hlubokým zájmem o život ve vztahu k prostředí a plynutí času. Člověk i jakýkoliv jiný tvor na této planetě, dokonce i každá neživá věc či abstraktní entita, mají svůj počátek a konec – zapadají do řetězce existence a stávají se jedním z nekonečného množství článků. Anna Jožová jako by vědomí této skutečnosti nedokázala ani na chvíli upozadit a opakovaně se k ní ve svých dílech vrací.

Objekty vystavené v galerii Kuzebauch patří do nové, právě vznikající série. Její název Dysplasio napovídá, že nyní se autorka zaměřila na určité poruchy v růstu, odchylky od normy nebo změny ve vývoji. Přestože máme tendenci subjektivně posuzovat biologické procesy na základě toho, zda jsou přínosné či naopak, Anna Jožová na tyto odchylky nahlíží jako na přirozené a pro harmonii ekosystému potřebné anomálie. Ty mohou být počátkem nového vývoje a vznikají jako reakce na změnu ekosystému. Tvar vystavených objektů odkazuje ke vztahu hostitel-parazit a jejich povrch je vždy pojednán alespoň dvěma způsoby, kdy jeden je dominantnější. Hladkost skleněné plochy například naráží na část, která je reliéfní a můžeme v ní nalézt otisky mořských organismů. Nebo jsme v případě štíhlých váz vedeni jejich tvarem k představě, kdy jsou na těle hostitele přichycení tvorové, popřípadě přirostlé výrůstky oválných tvarů, jejichž původ nám není znám. Nevíme, zda žijí se svým hostitelem v symbióze, nebo je pro něj jejich spojení smrtelné. Můžeme o tom spekulovat na základě toho, jak nám sama autorka napovídá změnou barevnosti nebo úbytkem skleněné hmoty, ale jistí si nebudeme.

I v případě světelných objektů jde o tematizaci vztahu dvou organismů. Anna Jožová je nechala pro svůj archiv fotografovat instalované v přírodě a navázala tak na série Resurrectio a Erebo z roku 2023. Rudý objekt, ze kterého vychází světlo, byl v těchto sériích symbolem nového života, který vyrůstá z fragmentů již neživé či zničené civilizace, ohořelého kmene nebo pozůstatků těl živočichů. Zatímco ve zmíněných sériích Anna upozorňovala na skutečnost vymírání druhů a celých ekosystémů, nyní obrací svou pozornost právě k onomu novému začátku. Světlo k nám vysílá zprávu, komunikuje se svým okolím. Příroda se opět probouzí a život začíná v jiné podobě. Podstavce, na kterých světelné objekty stojí, využívají tvarosloví abstrahovaných krunýřů či schránek mořských živočichů a přírodnin. Ve zmíněné sérii Erebo již s podobnými tvary pracovala a vrstvila je přes sebe, aby vznikl světlý porcelánový objekt odkazující ke zvápenatělým schránkám mořských živočichů, připomínající korálové útesy či povrch pobřežních skal. Jejich vývoj bychom mohli sledovat i v sérii Kairo (2022), kdy vznikaly nástěnné objekty svým tvarem blízké zkamenělým vejcím, krunýřům nebo částem těla jakéhosi prehistorického tvora. Opět zde tematizovala plynutí času a nemožnost vymanit se z konečnosti života.

Autorka se dlouhodobě vztahuje k přírodním procesům souvisejícím s globálním oteplováním a změnou klimatu se všemi důsledky, které se stále velká část obyvatelstva naší planety snaží nevidět a nepřijímá za ně odpovědnost. A přestože by k těmto tématům mohla přistupovat s menší či větší dávkou negativivity, není tomu tak. Anna zkoumané procesy sleduje jakoby zpovzdálí a nekritizuje ani je, ani okolnosti jejich vzniku, nýbrž zkoumá, jak se důsledky jednání jednoho druhu otisknou do

okolního ekosystému a jeho budoucnosti. Jako by se na tento vývoj dívala z pomyslného nadhledu vědce, který pozoruje Zemi z jiné, bezpečnější a velmi vzdálené planety a který změny, jež se zde odehrávají, sleduje s ohromným zájmem a zvědavostí, co bude dál. Není začátku bez konce a konce bez počátku, vždy přijde něco nového. A tak k nám skrze své bádání a uvažování nad převážně závažnými tématy Anna Jožová vysílá pozitivní poselství, že vše, co může působit jako zlé, může být nahlíženo z jiného úhlu pohledu jako dobré a pro další vývoj života (v tom nejužším i nejširším smyslu slova) jako potřebné či dokonce nezbytné. Tento nadhled dává možnost každému vnímateli jejích objektů, aby na téma nahlédl z takové vzdálenosti i úhlu pohledu, aby pro něj konkrétně byla tato díla obohacující.

V Praze, duben 2024

Kurátoři: Ján Gajdušek, Tereza Havlovicová

O Galerii Kuzebauch – Galerie Kuzebauch byla založena v Praze v roce 2012. Prezentuje výjimečné příklady studiových děl jak mladých, tak zavedených designérů a výtvarníků, kterým tak pomáhá zviditelnit se napříč uměleckými obory a kontinenty. V posledních třech letech se zaměřuje na výstavy sklářských výtvarníků.

Více než sto malých sklářských dílen a skláren po celé České republice umožňuje jednotlivým tvůrcům vlastnoručně pracovat i experimentovat s různorodými sklářskými technikami a vytvářet tak jedinečná díla. Po staletí budovaná tradice českého sklářství stojí nejen na historii, bílém sklářském písku a zručných řemeslnících, ale především na lásce ke sklu a znalostech, které se dědí z generace na generaci.

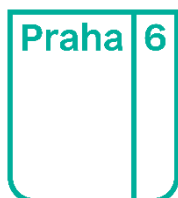
Více na www.galeriekuzebauch.com, [FB](#) nebo [IG](#)

Adresa: Říčanova 19, Praha 6 – otevřeno: po–pá: 10–17 hodin

Kontakt pro média: info@galeriekuzebauch.com tel.: +420 773 873 524
www.galeriekuzebauch.com

galerie **HAPPY**
KUZEBAUCH **MATERIALS**

PARTNEŘI VÝSTAVY:

MEDIÁLNÍ PARTNER:

**MATERIAL
TIMES**

**MINISTERSTVO
KULTURY**